

(Kort bemærkning).

Annelise Godfredsen (KF):

Vi har som konservative kun medansvar for at forsøge at rydde op i en suppedas, som er forårsaget af tidligere regeringer, men vi finder, at den restriktive varmforsyningslov, som oprindeligt blev vedtaget imod vore stemmer, ikke skal udvides med yderligere restriktioner, påbud og forbud, når det drejer sig om så lille en påvirkning, som denne ene procent betyder. Derfor må vi stadig væk opretholde vores modstand mod dette beslutningsforslag og også mod et kommende lovforslag, selv om vi erkender, at det skal fremsættes efter oppositionens ønske.

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Dette beslutningsforslag, som vi nu om lidt skal stemme om, vil jeg stærkt opfordre til at man stemmer imod.

Beslutningsforslaget er i høj grad udtryk for, at man forsøger at skyde gråpurve med kanoner.

Beslutningsforslaget handler om at gennemføre endnu et forbud. I regeringen er vi modstandere af et Forbudsdanmark. Det handler oven i købet om at gennemføre et forbud, som i virkeligheden kun drejer sig om 1 pct. af vores samlede elproduktion frem til år 2000. Det er det, som man eventuelt ville kunne begrænse. Jeg synes, at det så tydeligt er fastslået i den saglige vurdering, som er foretaget i varmforsyningsrapporten – som er udarbejdet af en lang række eksperter og også interesseorganisationer, heriblandt en af de mest markante, nemlig OVE – at det samfundsøkonomisk er en overordentlig betænkelig affære, man nu begiver sig ind i.

Det er meget beklageligt at måtte konstatere, at udvalgsbehandlingen ikke på nogen måde har influeret på indholdet af det forslag, som behandles her. Jeg havde dog forventet, at flertallets tidligere udtalelse om, at elvarmen kun skulle begrænses så langt, som det var samfundsøkonomisk forsvarligt, havde gjort indtryk.

Hvis man tager beslutningsforslaget efter dets ordlyd, fremtvinges nu en situation, som er overordentlig vanskelig at håndtere. Lovgivningen må selv i forhold til forslagsstillernes eget principielle udgangspunkt betragtes som meget vidtgående, eftersom den vil komme til

at omfatte mange tusinde boliger, hvor elopvarmningsforbuddet klart vil betyde et samfundsøkonomisk tab. Det gælder navnlig de forbudsområder, som ikke inden for de nærmeste år vil blive omfattet af den kollektive varmforsyning.

På denne baggrund og i lyset af alt det dystre, der ellers kan siges og bør siges om dette forslag, er det selvfølgelig opmuntrende, at fru Dagmar Mørk Jensen opfordrer mig til at anvende den sunde fornuft, når det drejer sig om udformningen af lovforslaget.

Jeg går ud fra, at der i fru Dagmar Mørk Jensens udtryk om den sunde fornuft også ligger, at man skal gennemføre væsentlige begrænsninger i det, man kalder en moratorieordning, for hvad er det, man vil? Ja, man vil for det første forbyde elvarmen i de områder, hvor der er kollektiv varmforsyning. Men hvad værre er, man vil også forbyde elvarme i de områder, der har mulighed for på et eller andet tidspunkt at få kollektiv varmforsyning.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at efter beslutningsforslagets formulering trækkes grænsen for forbuddet først dér, hvor det kan udelukkes, at der på et eller andet tidspunkt kan komme kollektiv forsyning. Der er tale om mange tusinde mennesker, som på den måde måske holdes hen i uvished, og som påtvinges betydelige meromkostninger ved anden opvarmning end elvarme, indtil det viser sig engang i fremtiden, om kollektiv forsyning er umulig eller mulig. Det er en meget stor pris at betale både for den enkelte og for samfundet for i bedste fald at opnå en tvivlsom, fjern fordel og i værste fald et betydeligt samfundsøkonomisk spild.

Jeg frygter derfor en betydelig reaktion herpå i den kommunale varmeplanlægning, som vil opgives at søge den kollektive forsyning fremmet, altså lige præcis det modsatte af det, der har været hensigten. Man vil opgives at søge den kollektive forsyning fremmet i nye, usikre områder, fordi det hermed forbundne elvarmeforbud vil være for stor en belastning for beboerne i de pågældende yderområder.

Jeg mener, at dette er et meget væsentligt aspekt, som i høj grad burde være indgået i de overvejelser, som ikke mindst Det Radikale Venstre har gjort sig i denne sag. Jeg husker jo diskussionen fra sidste sommer, hvor ikke mindst Det Radikale Venstre lagde overordentlig megen vægt på, at netop det samfundsøko-